

» πόλεων ἀπ' Ἀντιοχείας μέχρι τῶν Ἱεροσολύμων, Συρίας,
» Φοινίκης καὶ τῶν κατὰ Παλαιστίνην ἀγίων τόπων » Ἐν
Κολωνίᾳ, 1653. καὶ ἐν Ἀμβέρσῃ, 1680

607. Φωτεινὸς Διονύσιος. Ἐξέδωκε πόνη-
μα διὰ στίγων καλούμενον « Νέος Ἐρωτόκριτος. » Ἐν
Βιέννῃ 1818.

Ἐπιτομία τῆς πάλαι Δακίας, τὰ νῦν Τρανσυλβανίας,
Βλοχίας, καὶ Μολδαυίας ἐκ διαφόρων παλαιῶν καὶ νεωτέ-
ρων συγγραφέων συνερανισθεῖσα, » αὐτόθι 1818 — 9.

608. Φωτιάδης Λάμπρος, ἐξ Ἰωαννίνων,
σχολάρχης ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἐξήγησε τὰ σωζώμενα τῶν
δέκα ῥητόρων, καὶ ἄλλα διάφορα συγγράμματα συνέγραψε.

X.

609 Χαβιαρᾶς Ἰωάννης Χ. Ν Μεθερμή-
νευσεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἱστορίαν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος,
ἐν Βιέννῃ, 1836.

610. Χαϊρέτης Κήρυκος, Κρής, ἰατρός. Ἐξέ-
δωκεν, « Ἐγγειρίδιον τῆς ζωῆς τῶν ζώων οἰκονομίας »
Ἐνετίησι, 1798.

611. Χαρθούρης Ἰωάννης Βαπτιστής,
ἐκ Κεφαλληνίας. Χρηματίσας Ἴτροκαθηγητῆς ἐν τῇ ἐν
Ταρίνῳ Πανεπιστημίῳ ἐξέδωκε φυσικο-χημικὴν ἀνάλυσιν
τοῦ ἐν Πετροπόλει γρανίτου λίθου, λέγεται ὅτι μετέφρασε
καὶ τὰ ἰατρικὰ πονήματα τοῦ περιφήμου Φ. Ὀφμάννου.

612. Χαρθούρης Μαρῖνος, Κεφαλλῆν, δι-
δάσκαμος μηχανικός. Τούτου σώζεται. « Monumant ele-
vé a la gloire de Pierre le grand, ou relations des
travaux et des moyens mécaniques . . . . . par